

[Svend Auken]

også kvittere for de pæne ord om Slotspladsen.

Jeg vil gerne i den forbindelse sige, at der vel egentlig ikke er noget overraskende i, at arbejderne i Danmark demonstrerer mod den borgerlige regering, og at arbejdsgiverne på samme dag og også ved rigsdagens åbning demonstrerer mod den socialdemokratiske regering i Sverige, og dér var det jo ikke så ydmyge sjæle som mig eller folk på mit niveau, der var til stede. Det var hr. Adelson og hr. Fällidin osv., der optrådte som ledere for de borgerlige partier på slotspladsen dér, det indrømmer jeg blankt – og de havde også slips på!

Statsministeren har gjort meget ud af tal, finansministeren ligeså, og det vil jeg svare på i mit næste indlæg. Det er vidunderligt at se, hvordan tal kan jongleres rundt, men det kan nu alligevel overraske mig, at statsministeren har så ringe forståelse for den sociale virkelighed, der findes i Danmark i dag, for de mange problemer, folk oplever de har, for de forringelser, de oplever direkte på deres krop. De kan jo ikke suge megen næring til sig af vores leg med tallene, hvor spændende og interessant den ellers kan forme sig. Men jeg skal komme tilbage til de økonomiske ting.

Jeg skal slutte med at stille statsministeren et for den socialdemokratiske gruppe helt centralt spørgsmål: hvad mener statsministeren om de begrundelser, som den radikale ordfører gav for at formulere sin dagsorden her tidligere på dagen i dag? Jeg forstår, at statsministeren sammen med fremskridtspartiet vil stemme for dagsordenen, men jeg vil gerne høre og til støtte for statsministerens hukommelse kun lige gøre opmærksom på, at det, som den radikale ordfører sagde, var, at den indebar nej til generelle skattelettelser, nej til forslaget om indførelse af anciennitetsregler i arbejdsløshedsforsikringen, nej til en særlig 13 ugers regel for de langtidsledige, nej til regeringens forslag om forringelser for børnefamilierne, samt at indsatsen mod ungdomsarbejdsløsheden ikke måtte svækkes. For vores videre overvejelser er det helt fundamentalt, om regeringen, der vil stemme for dagsordenen, er enig med forslagstilleren i hans motivering på dette felt.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Regeringens medlemmer lige så vel som regeringspartierne og andre, der stemmer for den nævnte dagsorden, stemmer for dens ord. Melodien er hr. Niels Helveg Petersens. Det er da klart, at man kan have forskellige præmisser. Der kan være varianter i den roman, som kan ligge bagved, men vi synes, det er en god tekst. Den stemmer vi for, og mere er der ikke at sige om den ting.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

I balletsproget har man et fransk udtryk, der hedder en pas de deux. Det betyder sådan en to skridts vals på almindeligt dansk. For et øjeblik siden oplevede vi, hvordan finansministeren og hr. Niels Helveg Petersen opførte en sådan pas de deux. Jeg synes, det kunne være interessant at få en tilsvarende pas de deux mellem statsministeren og den, der har stillet dagsordensforslaget. Er det rigtigt forstået, at dette kun er en roman, som ikke skal tages særlig alvorligt, og at alle de enkeltpunkter, der har været enighed om, som blev markeret med megen styrke over for offentligheden, og som jo har skabt en opblødning og et nyt mønster med mulighed for et effektivt samarbejde i dansk politik, der udgik fra det radikale venstres møde, kan fejles af i en hånd vending med en bemærkning om, at det ingen praktisk betydning har, og vi ved jo alle sammen, at de radikale har nogle problemer?

Er det med det indtryk, vi skal slutte nu inden middagspausen, eller kan vi få en forklaring på, hvad det egentlig er, folketinget bliver bedt om at tage stilling til?

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Det var jo Viggo Hørup, der prægede det udtryk, der hedder: »Snot for sig og skæg for sig«. Jeg forstår nu, at statsministeren fornyr det. Han siger: »Ord for sig og mening for sig«. (*Munterhed*). Ordene her, meningen dér, og hvad ordene betyder rent meningsmæssigt, det kommer ikke os ved, vi følger bare ordene.

Ærlig talt, jeg tror, at befolkningen opfatter det her som en utrolig pinlig komedie med statsministeren og hr. Niels Helveg Petersen i hovedrollerne.